

Следът всичко това вие, разбира се, нѣма да обичате такива деца, вие сте увѣрени, че тѣ сѫ зли, лоши деца. Но не бѣрзайте. Ами че тѣ сѫ малки дивачета и не сѫ криви за постжпкитѣ си, защото никой никога нищо не имъ е казалъ, че тѣ принасятъ голѣмо зло на птиците.

Но ето други ловци. По шапките имъ се вижда, че единия отъ тѣхъ е гимназистъ, а другия е студентъ. Внимателно тѣ скитатъ покрай гората, вглеждатъ се въ всѣки храстъ и въ гжестите клончета на дърветата. Цельта на лова е пакъ яйцата: птичите гнѣзда и яйца.

Съ тѣржественъ видъ тѣ нареджатъ гнѣздата въ кошнички или кутии, и като ги напълнятъ, връщатъ се у дома си.

Пита се, защо имъ сѫ толкова яйца? Не! Тѣ сѫ образовани момчета съ изтѣнченъ вкусъ; нѣма да ядатъ такава гнусотия.

Тѣ събиратъ яйцата за сбирка (колекция). Тѣ важно сѣдатъ и пробиватъ съ карфица дупки на двета края на яйцата, а следъ това презъ една дупка духатъ, а отъ другата изтича бѣлтъка и жълтъка. Отъ прѣсните яйца по-скоро и по-лесно се издухва бѣлтъка и жълтъка, и отъ замжтените протичатъ кървави жилки.

—Не струва —казва гимназистътъ — и хвърля яйцето презъ прозореца.

— Защо, господа, издухвате яйцата?

За сбирка, — важно отговарятъ.

— Ами защо ви е тази сбирка?

— Ей тѣй, ячицата сѫ много хубави, особено ако се събиратъ повече и отъ различни видове птици.

— Ами какво ще правите съ сбирката?

— Нищо. Ще ги събиремъ и ще имъ се радваме.